

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 35Csp/50/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316214318
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Dojčánová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2017:2316214318.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudkyňou Mgr. Zuzanou Dojčánovou, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast.: JUDr. Barborou Korenecovou, advokátom so sídlom Slnečná 765/3, 900 45 Malinovo, IČO: 42 174 902, proti žalovanému: L. K., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. Č.. XXX, XXX XX Y., o zaplatenie 1.968,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobcu zamietá.

Žalovanému súd právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojím návrhom doručeným súdu 1.8.2016 domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.968,- Eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.968,- Eur od 4.9.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo 4.12.2012 žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 1.000,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 968,- Eur, t.j. spolu vo výške 1.968,- Eur za podmienok dohodnutých v zmluve, a to v 12 mesačných splátkach po 164,- Eur, počnúc dňom 12.1.2013. V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, sa žalobca a žalovaný dohodli, že tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny poplatku zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, stratil výhodu splátok a dňa 4.9.2013 sa dlh stal splatným. Nakoľko mal žalobca podozrenie, že žalovaný uzatvoril zmluvu o úvere v úmysle úver vôbec nesplácať, podal 30.9.2013 trestné oznámenie. Žalobca má za to, že žalovaný už v čase uzatvárania zmluvy o úvere vedel, že nebude úver splácať, čím uviedol žalobcu do omylu a spôsobil mu tým škodu. Okresný súd Galanta rozsudkom sp.zn. 3T/86/2014 z 2.7.2014 uznal žalovaného vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal žalobcu ako poškodeného so svojím nárokom na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 2.7.2014 a vykonateľnosť 2.7.2014. Žalovaný ku dňu vyhotovenia návrhu na vydanie platobného rozkazu neuhradil žalobcovi žiadnu platbu.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril na pojednávaní 15.5.2017, kde uviedol, že žalovanú čiastku postupne spláca podľa svojich možností, čo dokladuje potvrdeniami o úhradách. Pri uzavretí zmluvy hneď priamo zaplatil prvú splátku vo výške 164,- Eur, fyzicky obdržal 836,- Eur. Dlž uhrádzal priamo na pobočke spoločnosti POHOTOVOSTĚ, ktorá sídlila pôvodne v OTP banke, potom v Galante, v centre Galaxia. Ráno otvárali okolo 9.00 hod a fungovali asi do 15.30 hod. Platby realizoval podľa toho, ako sa mu podarilo uvoľniť z práce, buď okolo obeda alebo v poobedných hodinách.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom a s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom - výpisom z obchodného registra žalobcu, zmluvou o úvere zo 4.12.2012, všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, kópiou rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 3T/86/2014, s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Galanta č.k. 3T/86/2014, listinnými dôkazmi predloženými žalovaným - potvrdenia o platbách, oznámenie o spísaní zápisnice k návrhu na vykonanie exekúcie a zápisnica spísaná na Exekútorskom úrade 10.3.2015, a zistil tento skutkový stav veci:

4. Dňa 4.12.2012 bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť úver v sume 1.000,-Eur a žalovaný sa zaviazal poskytnutú sumu zvýšenú o príslušný poplatok v sume 968,-Eur, t.j. v celkovej sume 1.968,-Eur, zaplatiť v 12 mesačných splátkach po 164,- Eur počnúc dňom 12.1.2013. Žalovaný podpisom na zmluve potvrdil, že dňa 4.12.2012 prevzal peňažnú hotovosť uvedenú v zmluve.

5. Rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 3T/86/2014 - 85 zo dňa 2.7.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 2.7.2014 bol žalovaný uznaný za vinného z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, keď „dňa 1.12.2012 v Galante, prostredníctvom R. G., mandatára spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., so sídlom v Bratislave, podal žiadosť o úver (č. XXXXXXXXXX) a priložil k nej falošnú pracovnú zmluvu z 1.8.2012 i falošné výplatné pásky od zamestnávateľa - spoločnosť PKH, s.r.o., so sídlom v Galante. Následne, dňa 4.12.2012 na základe uvedených falošných podkladov, uzavrel zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX a prevzal finančnú hotovosť vo výške 1.000,- Eur, ktorú sa zaviazal vrátiť, aj s príslušným poplatkom, spolu vo výške 968,- Eur. Spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., ku 30.9.2013 neuhradil ani jednu splátku a spôsobil jej škodu vo výške 1.968,- Eur. Žalovanému bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, ktorý mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 12 mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku bol žalobca so svojím nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

6. Z trestného spisu Okresného súdu Galanta sp.zn. 3T/86/2014 a pripojeného vyšetrovacieho spisu súd zistil, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 2.272,79 Eur podaním zo dňa 30.9.2013 adresovaným OO PZ Sereď v oznámení o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie trestného činu. Z výsluchu splnomocnenkyne žalobcu ako poškodeného G. G. spísaného v zápisnici z 10.12.2013 vyplýva, že k 10.12.2013 uhradil žalovaný 30,- Eur. V pokračovaní výsluchu spísaného v zápisnici z 11.2.2014 o 8.09 hod pred OR PZ Galanta uviedla, že dlžník so spoločnosťou komunikuje a jeho snahou je úver splácať. Na základe nového splátkového kalendára boli žalovaným uhradené tri splátky v celkovej výške 180,- Eur.

7. Z potvrdení o úhradách predložených žalovaným vyplýva, že tieto boli vykonávané v hotovosti na pobočke žalobcu k č. zmluvy XXXXXXXXXX, a to po 50,- Eur dňa 20.1.2014, 14.3.2014, 22.4.2014, 19.5.2014, 18.6.2014, 11.7.2014, 19.8.2014, 17.9.2014, 20.10.2014, 11.11.2014, 18.12.2014, 15.1.2015, 17.2.2015, 13.3.2015, 16.4.2015 a dňa 11.2.2014 bola vykonaná úhrada vo výške 100,- Eur. Podľa zápisnice spísanej pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, v ktorej bol spísaný návrh žalobcu na vykonanie exekúcie mal žalovaný podľa bodu II. po podaní návrhu na začatie rozhodcovského konania zaplatiť 50,- Eur 11.11.2014, 50,- Eur 18.12.2014, 50,- Eur 15.1.2015, 50,- Eur 18.2.2015. Podľa vyjadrenia žalovaného mal vykonať aj ďalšie úhrady, tieto však doložiť nedokázal.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

10. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

11. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

12. Podľa § 193, tretia veta, zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

13. Žalobca si v konaní uplatňuje nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom, ktorého sa v zmysle rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/86/2014 z 2.7.2014 dopustil žalovaný proti žalobcovi. Protiprávne konanie žalovaného spočívalo v tom, že žalovaný k žiadosti o úver priložil falošnú pracovnú zmluvu a falošné výplatné pásky, čím ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok pre poskytnutie úveru. Žalovaný podľa tvrdenia žalobcu v žalobe žiadnu splátku zo zmluvy o úvere neuhradil a spôsobila tak žalobcovi škodu, ktorú si žalobca v tomto konaní uplatnil v celkovej výške 1.968,-Eur pozostávajúcej z istiny poskytnutého úveru vo výške 1.000,-Eur a ušlého zisku (poplatku) vo výške 968,-Eur.

14. Súd posúdil uplatnený nárok na náhradu škody podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie s tým, že uvedené predpoklady musia byť splnené kumulatívne. Súd vychádzal z ust. § 193 C.s.p., podľa ktorého je súd okrem iných rozhodnutí v civilnom sporovom konaní viazaný aj rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. Keďže žalovaný bol právoplatne rozsudkom uznaný za vinného z prečinu úverového podvodu, v príčinnej súvislosti s ktorým bola v trestnom konaní konštatovaná škoda vzniknutá žalobcovi ako poškodenému, súd v nadväznosti na uvedené dospel k záveru, že predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu boli naplnené. Žalobca bol so svojím nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie, preto je v civilnom sporovom konaní potrebné posúdiť výšku spôsobenej škody. Aj keď v trestnom rozhodnutí je uvedená výška škody ako kvalifikačný moment a vo výroku je vyčíslená, toto vyčíslenie nie je záväzné pre súd rozhodujúci v civilnom sporovom konaní o nároku na náhradu škody (R 22/1979). Podľa judikatúry citované ustanovenie § 193 CSP znamená, že súd je viazaný iba výrokom, a to v rozsahu, v akom sú znaky skutkovej podstaty trestného činu zhodné so skutočnosťami rozhodnými pre náhradu škody. Výrok trestného rozhodnutia nerieši pre civilný súd záväzne otázku rozsahu a výšky škody, a to ani vtedy, ak je odškodniteľná ujma pojmovým znakom trestného činu.

15. Súd sa tak zaoberal výškou uplatnenej škody. Podľa Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Pod skutočnou škodou sa rozumie majetková ujma spočívajúca v zmenšení majetku poškodeného a ušlý zisk predstavuje to, čo poškodenému ušlo v dôsledku spôsobenia škody; ušlý zisk je teda ujma spočívajúca v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodovej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt napriek tomu, že sa dali očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí s tým, že nestačí iba pravdepodobnosť zvýšenia majetku. V tomto prípade bolo nepochybné, že skutočnú škodu predstavuje suma 1.000,-Eur, teda suma, ktorú žalobca reálne poskytol žalovanému v zmysle uzatvorenej zmluvy o úvere. Tvrdenie žalovaného, že fyzicky obdržal len sumu 836,- Eur nebolo z jeho strany preukázané, keďže zo zmluvy vyplýva, že prevzal v hotovosti sumu 1.000,- Eur, čo potvrdil svojím podpisom. Žalobca si podanou žalobou však uplatnil i nárok na zaplatenie sumy 968,-Eur ako poplatku dohodnutého v zmluve, ktorý má predstavovať z jednej tretiny úrok a dvoch tretín náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu s administratívou s tou spojenou. Požadovaná výška poplatku je však iba tvrdením žalobcu, ale podľa názoru súdu nie je preukázaným nárokom, ktorý by súd mohol posúdiť ako ušlý zisk podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd predovšetkým poukazuje na to, že na naplnenie subjektívnej stránky trestného činu úverového podvodu sa vyžaduje, aby páchatel' už v čase uzavierania zmluvy o úvere konal v úmysle vypožičané peniaze buď vôbec nevrátiť, alebo ich nevrátiť v dohodnutej lehote, alebo konal aspoň s vedomím, že ich v dohodnutej lehote nebude môcť vrátiť a že tým uvádza iného do omylu, aby sa na škodu jeho majetku obohatil. Škoda vznikla následkom trestného činu podvodu v situácii, keď žalovaný už pri uzatváraní zmluvy nemal úmysel úver (istinu) vrátiť a ak nemal úmysel vrátiť istinu, potom nemohol mať v úmysle dohodnúť a platiť akékoľvek poplatky. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že žalobca by nezískal poplatok v uvedenej výške, ak by žalovaný poskytol pri uzatváraní zmluvy správne informácie o svojich príjmoch a výdavkoch, teda ak by poskytnutie úveru protiprávne nevylákal, pretože v takom prípade by zmluva nebola uzavretá a žalobca by nebol uvedený do omylu ohľadom splnenia podmienok na poskytnutie úveru. Uvedením do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie, resp. splácanie úveru, je potrebné chápať situáciu,

kedy sa veriteľ mylne domnieva, že dlžník splňa podmienky na poskytnutie (splácanie) úveru, ale v skutočnosti to tak nie je. Pri uvedení pravdivých údajov by nebol žalovanému úver poskytnutý a žiadna zmluva by nebola uzavretá. Ak by nedošlo k uzavretiu zmluvy o úvere, žalobca by nemohol mať nárok ani na žiadny poplatok. Z vyššie uvedených dôvodov tak súd žalobu v sume 968,-Eur predstavujúcej poplatok ako nedôvodnú zamietol.

16. Súd sa ďalej zaoberal dôvodnosťou nároku na zaplatenie sumy 1.000,- Eur predstavujúcej poskytnutú istinu peňažných prostriedkov. Žalobcovo tvrdenie, že žalovaný neuhradil ani časť dlhu bolo zo strany žalovaného popreté a zároveň bolo listinnými dôkazmi doložené, že žalovaný vykonal na splatenie dlhu úhrady minimálne vo výške 1.030,- Eur. Z výsluchu zástupkyne žalobcu v prípravnom konaní, ktorý bol realizovaný 11.2.2014 o 8.09 hod, vyplýva, že žalovaný do 11.2.2014 vykonal úhradu vo výške 180,- Eur. V priebehu dňa 11.2.2014 vykonal žalovaný na pobočke žalobcu ďalšiu úhradu vo výške 100,- Eur a následne zaplatil 14 x 50,- Eur, t.j. 700,- Eur (podľa doložených potvrdení o úhradách). Zo zápisnice spísanej so žalobcom pred súdnym exekútorom vyplýva ďalšie úhrada vykonaná žalovaným 18.2.2015 vo výške 50,- Eur. Celkovo boli preukázané úhrady žalovaného nasledovne 180,- Eur + 100,- Eur + 700,- Eur + 50,- Eur, spolu 1.030,- Eur, pričom najneskôr bol dlh splatený ešte 16.4.2015.

17. Súd sa zaoberal aj otázkou nároku na úrok z omeškania uplatneného žalobcom od dátumu 4.9.2013, a teda odo dňa nasledujúceho po dni, kedy malo dôjsť k splatnosti úveru. Podľa názoru súdu však v danom prípade nie je možné priznať úroky z omeškania od splatnosti dlhu, pretože právnym dôvodom žaloby nie je plnenie zo zmluvy, ale náhrada škody. Nemožno akceptovať názor, podľa ktorého by sa príslušenstvo pohľadávky posudzovalo podľa iného právneho režimu, než samotná pohľadávka; právny režim pohľadávky sa vzťahuje aj na jej príslušenstvo (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. septembra 2012, sp. zn. 7 M Cdo 15/2011). Ak predmetom konania je pohľadávka žalobcu spočívajúca v jeho práve na náhradu škody spôsobenej trestným činom, aj právna povaha úrokov z omeškania ako príslušenstva tejto pohľadávky sa spravuje ustanoveniami o náhrade škody. Keďže Občiansky zákonník pri náhrade škody neustanovuje čas plnenia, treba uplatniť § 563 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je dlžník povinný zaplatiť náhradu škody prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie.

18. Nakoľko v danom prípade sa jednalo o náhradu škody spôsobenej trestným činom, súd vychádzal aj z R 27/1977, podľa ktorého „úroky z omeškania možno žalobcovi priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Keďže v Občianskom zákonníku pri nároku na náhradu škody nie je ustanovený čas splnenia, podľa ustanovenia § 78 (teraz § 563) treba vychádzať z toho, že škodca je povinný nahradiť škodu prvý deň po tom, čoho veriteľ požiadal o splnenie. Ak nedošlo požiadanie dlžníkovi už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu; dňom zročnosti pohľadávky uplatnenej v žalobe však nebude deň nasledujúci po podaní žaloby na súde, ale deň po doručení tejto žaloby žalovanému.“ V nadväznosti na uvedené súd poukazuje na to, že žalobca nepreukázal, že by žalovaného pred podaním žaloby vyzval na plnenie z titulu náhrady škody, keď v trestnom konaní, ktoré predchádzalo tomuto konaniu, žalobca uplatňoval voči žalovanému škodu vyššiu. Súd tak konštatuje, že žalovaný bol preukázateľne vyzvaný na plnenie z titulu náhrady škody v konkrétnej výške 1.968,-Eur s príslušenstvom až dňa 3.2.2017, kedy mu bola súdom doručená žaloba s prílohami. V tom čase však už bol dlh žalobcu v celom rozsahu uhradený, v dôsledku čoho súd žalobu v časti úrokov z omeškania zamietol.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

21. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého žalovanému ako úspešnej strane vzniklo právo na náhradu trov konania. Nakoľko mu však doposiaľ žiadne trovy nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z.č. 233/95 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.